

جواب مردم علیه جنایت حکومت اسلامی ادامه بی وقفه مبارزه تا سرنگونی است!

صفحه ۲

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

اتحادیه اروپا و گردهمایی "آینده اقوام در ایران"؟!

نسان نودینیان

فرستاد. از جغرافیای شهری و استانی عبور کرد، با شعار های عمومی از قبیل مرگ به گرانی و حکومت اسلامی نمیخواهیم، جوانان و مردم ناراضی را در یک گستره وسیع و سراسری متحدانه بنیابان آورد. خیزش آبان ماه مرز و جغرافیای معینی نداشت. قیام سراسری تهیدستان جامعه علیه نظام جمهوری اسلامی بود، قیامی برای آزادی و رفاه، قیام تهیدستان برای بزیر کشیدن نظام فاسد، دزد و چپاولگر جمهوری اسلامی بود. خیزش محلی "اقوام" نبود. شعارها و مطالبات علیه گرانی، معیشت و ضد نظام جمهوری اسلامی بود. این شعارها در کردستان و بلوچستان و مناطق جنوبی در تهران و کرج و ماهشهر و میوان و جوانرود یکسان و همه گیر بود. شعار و خواستی برجسته و متفاوت تر از سطح سراسری دیده نشده است. آنچه در راس شعارها و مطالبات جوانان زن و مرد و مردم ناراضی دیده میشود، خواستهایی انسانی برای رفاه و معیشت و سرنگونی حاکمیت فاسد و چپاولگر جمهوری اسلامی بود و هست! خیزش آبان ماه ادامه اعتراضات دی ماه ۹۶ و ۸۸ بود. ادامه اعتراضات و صدای بلند و کوبنده کارگران هپکو کارگران فولاد اهواز، کارگران هفت تپه و

این نشست بود. عنوان نشست بود که روز ۲۱ آذر (۱۲ دسامبر) در مقر پارلمان اروپا در بروکسل برگزار شد. در این نشست «شیرین عبادی» سخنران اول این نشست بود.

موضوع اصلی در این نوشته گردهمایی و نشست "آینده اقوام در ایران" است. قطعاً پیشنهاد دهندگان این نشست تحت تاثیر قیام و خیزش تهیدستان، جوانان و مردم علیه بیکاری، گرانی و کل نظام جمهوری اسلامی در آبان (۹۸) به صرافت برگزاری نشست "آینده اقوام در ایران" افتاده اند.

اتحادیه اروپا و شرکت کنندگان در نشست "آینده اقوام در ایران" ۲۱ آذر (۱۲ دسامبر) خوب میدانند و آگاه هستند که خیزش جوانان و مردم ناراضی و معترض به گرانی، بیکاری و فقر، قیامی توده ای و سراسری بود. و اساساً در مرکزی ترن شهرها (کرج، تهران، شیراز و اصفهان ...) در سطح سراسری و با اعلام گران شدن قیمت بنزین در ۲۴ آبان ماه، استارت زده شد. دامنه اعتراضات مردم علیه گرانی در ظرف سه روز در ۲۸ استان و نزدیک به ۲۰۰ شهر گسترده شد. این اعتراضات با مشخصاتی بشدت تعرضی و با شعارهای طبقاتی علیه گرانی و بیکاری پیامهایش را به دنیا

صفحه ۲

پیام حمید تقوائی به مردم عراق

صفحه ۳

توطئه قومی علیه قیام برای آزادی و برابری!

محسن ابراهیمی

صفحه ۳

فریاد و آتشفشان غم و خشم را در دنیا منعکس کنید!

مینا احدی

صفحه ۴

جمهوری اسلامی مسئول جانباختن کولبرانی است که در میان برف و کولاک در گردنه ته ته گیر افتاده اند

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۵

جمهوری اسلامی مسبب جانباختن کولبران

هه ژار علیپور

صفحه ۵

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان

عزیزه لطفی

صفحه ۷

یادداشتهای هفته / عبدل گلپریان

صفحه ۶

اطلاعیه های خبری حزب

صفحه ۸

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

جواب مردم علیه جنایت حکومت اسلامی ادامه بی وقفه مبارزه تا سرنگونی است!

طی روزهای اخیر جسد ۵ جوان ۲۰ تا ۳۵ ساله جوانان به نام های (میوا رحیمی، مسعود امینی، رضا صادقی، سوران محمدی و علی جواهری) در سد وحدت سنندج پیدا شده اند. این ۵ جوان از مبارزین انقلابی بودند که از ۲۵ آبان ماه ناپدید شده بودند. به پای اجساد پیدا شده در سد حدت سنندج و زنه های چند کیلویی بسته شده بود و به سد انداخته شده اند.

در جوانرود: پیکر خالد رشیدی در حومه شهر پیدا شده است. خالد رشیدی یکی دیگر از معترضین و بازداشت شدگان آبان در شهر جوانرود بود. جسد خالد رشیدی در حاشیه شهر جوانرود در محلی به نام "یوسو خانی" که زیر شکنجه اطلاعات و همچنین آثار گلوله نیز بر پیکرش پیدا شده است.

در شهر سنندج کاوه ویسانی ساکن شهر سنندج، ۲۶ آبان توسط نیروهای سرکوبگر بازداشت شده بود. کاوه ویسانی زیر شکنجه جانباخته و نیروهای امنیتی جنازه وی را جمعه شب در حومه سنندج در محلی به نام "باباریز" رها میکنند.

مردم مبارز کردستان در قیام آبان ماه جوانان و مردم کردستان همگام با مردم در سطح کشور برای سرنگونی حکومت فاسد و جنایتکار جمهوری اسلامی به میدان آمدند. در شهرهای سنندج، جوانرود، میوان، سقز و بوکان دست به تظاهرات و راه پیمایی زدند و با فریادهای اعتراضی علیه فقر و گرانی و بیکاری ناقوس بزیر کشیدن این نظام ضد انسانی را بصدا در آوردند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۲ آذر ۱۳۹۸
۱۳ دسامبر ۲۰۱۹

از صفحه ۱

اتحادیه اروپا و ...

های این نشست نگرش عبث و بی ربطی شرکت کنندگان در نشست "آینده اقوام در ایران" را رونمایی کرده است. جامعه ایران تشنه حاکمیت شورایی است.

گریز اشکار اتحادیه اروپا برای دست زدن به اقاماتی موثر!

در این مقطع تاریخی که جامعه ایران و میلیونها نفر از مردم معترض برای ادامه خیزش آبان ماه بمناسبتهای مختلف درگیر هستند! صدها نفر توسط نیروهای سپاه پاسداران، بسیج و نیروهای لباس شخصی جانباخته اند. پیکر شکنجه شده و تیرباران شده تعدادی از مبارزین انقلابی در سدهای جنوب ایران و کردستان و کرج پیدا شده اند. هزاران نفر دستگیر و زندانی شده اند، در شرایطیکه جمهوری اسلامی دست به جنایت آشکاری زده، در شرایطیکه مردم در ایران نیازمند بیشترین حمایتهای بین المللی هستند، هزاران نفر از خانواده های جانباختگان و دستگیر شدگان نیازمند حمایتهای بین المللی هستند، نشست "آینده اقوام در ایران" گریز اشکار اتحادیه اروپا تا این مقطع (نگارش این مقاله) در محکومیت محکم جمهوری اسلامی است. شرکت کنندگان در این نشست هر کدام به نوبه خود تلاشی برای بدست آوردن جواب قاطع و محکومیت جمهوری اسلامی بخرج نداده اند. و عملا در راستای اهداف اتحادیه اروپا برای گریز از فشار و محکومیت بین المللی جمهوری اسلامی موضعگیری کرده اند.

مخرج مشترک نشست "آینده اقوام در ایران" فرمولبندی های مبهم و نامتعیینی است که توسط شرکت کنندگان ارائه شده از قبیل «ادامه سرکوب، تبعیض و خشونت به ویژه علیه اقلیت‌های قومی، آخرین ظرفیتها برای زیست مسالمت آمیز در ایرانی یکپارچه را به محاق می برد» و مسائلی از قبیل "دمکراسی و همبستگی در قالب یک سیستم فدرال" و "تمامیت ارضی ایران. گفتمان این نشست زبان حال مردم در ایران نیست. اینها مشغولیات و یا گفتمان الیتهایی از به اصطلاح متفکرینی است که فکر میکنند، میتوانند تجربه های دمکراسی موزائیکی قومی - مذهبی در عراق را بار دیگر به مردم تحمیل کنند!! در شرایطیکه جامعه ایران با کشش بالایی وارد فاز سیاسی و تعرضی خود با جمهوری اسلامی شده، همسرنوشتی سیاسی با بیشترین ظرفیتها بمیدان آمده است. تعیین تکلیف و سرنوشت آینده سیاسی در ایران با تمرکز رسیدن به معیشت و کرامت انسانی و برای رهایی و سرنگونی جمهوری اسلامی شروع شده، فرمولبندی

اینجا اینرا اضافه کنیم که؛ مساله "دمکراسی و همبستگی در قالب یک سیستم فدرال" و "تمامیت ارضی" مسائلی در حد خود قابل

بحث هستند. نیروهایی از اپوزیسیون علاقمند هستند که این دو مساله را به گفتمان سیاسی و آلترناتیو آینده سیاسی در ایران وصل کنند. اما، تجارب زنده اعتراضات دی ماه ۹۶ و آبان ماه ۹۸، جمعبندی و ردیف کردن خواست و شعارهای مردم در سطح سراسری و محلی بر این واقعیت مهر تایید میزنند که مردم برای خلاصی از دست حاکمیت جمهوری اسلامی، برای رهایی از چنگ رژیم فساد و چپاول و دزد، برای رسیدن به دنیایی بلور از ستم و استثمار و برای کرامت و حرمت انسانی دست به قیام و خیزشهای کوبنده زده اند. و بعنوان یک تجربه زنده سیاسی و مهم ما شاهد بودیم که در خیزش انقلابی مردم علیه گرانی شعار فدرالیسم جایی در ذهنیت و زندگی مردم نداشت، هویت قومی و قومیسگری بطور کلی هم در بین میلیونها مردم ساکن ایران جایگاه تعیین کننده ای پیدا نکرد. خیزش جوانان و مردم برای فدرالیسم و قومیسگری نبود نیست!

به اتحادیه اروپا و شرکت کنندگان در نشست "آینده اقوام در ایران" توصیه میکنیم؛ صحنه های نبرد واقعی خیزش توده ای مردم علیه جمهوری اسلامی را برسمیت بشناسند. به کارزار آزادی هزاران دستگیر شده بپیوندند! مبارزات مردم را با بستن لانه های جاسوسی (سفارتخانه ها و کنسولگری ها) تقویت کنند.

۲۵ آذر ۱۳۹۸
۱۶ دسامبر ۲۰۱۹

**حزب کمونیست کارگری ایران تمام احزاب و نیروهای
ارتجاعی درگیر در صحنه امروز کردستان و افقهای ضد
مردمی آنها را قویا محکوم میکند و بر همبستگی خود با
طبقه کارگر، کمونیسم کارگری و مبارزه مردم زحمتکش در
کردستان برای آزادی و برابری تاکید میکند.**

پیام حمید تقوائی به مردم عراق

مردم مبارز عراق!

بیش از دو ماه است که شما علیه دولت و دستجات اسلامی و قومی و علیه دخالت جمهوری اسلامی در عراق بیجا خاسته اید. اوباش حاکم در عراق و جمهوری اسلامی ایران زندگی شما را تباہ کرده اند، و بیکاری و فقر و فقدان حداقل های رفاهی و ناامنی را به شما تحمیل کرده اند، ترور و آدمکشی سازمان یافته را به واقعیت زندگی شما بدل کرده اند، در مقابل شما عزم کرده اید که به این وضعیت پایان دهید و فساد را ریشه کن کنید. اراده کرده اید که رفاه، امنیت، آسایش و یک زندگی درخور و شایسته را برای خود فراهم کنید. پاسخ حاکمین عراق و دستجات ترور حکومتی و حشدالشعبی وابسته به جمهوری اسلامی، اما توطئه، تهدید، ترور، آدم ربایی و زندان بوده است. علیرغم اینکه صدها نفر تا کنون جان خود را از دست داده اند و هزاران نفر زخمی و ربوده و یا زندانی شده اند، با قدرت، مارش خود برای انقلاب و رهایی را ادامه می دهید. درود بر شما!

مردم ایران مبارزه شما را دنبال میکنند و از شما الهام میگیرند و در هر پیشروی و پیروزی شما خود را سهیم میدانند. خشم شما علیه دخالت های جمهوری اسلامی در عراق قابل درک است. مردم ایران از حرکت شما برای برچیدن بساط جمهوری اسلامی در عراق با تمام وجود حمایت میکنند. اخبار به آتش کشیدن سمبل های حکومت اسلامی و کنسولگری آن در کربلا و نجف و همچنین به آتش کشیدن

تصاویر خمینی و خامنه ای انعکاس وسیعی در ایران داشته است و مردم ایران را در مبارزه خود راسخ تر کرده است. مردم ایران نیز بارها و از جمله در خیزش اخیر خود تصاویر این جانپان را به آتش کشیده اند. مبارزه شما علیه اوباش حاکم در عراق و علیه جمهوری اسلامی و مبارزه مردم ایران علیه اوباش حاکم در ایران از یکدیگر جدایی ناپذیرند. شما و مردم ایران در این نبرد در یک جبهه قرار گرفته اید. سرنوشت حکومت های ضد بشری ایران و عراق شرط لازم برای رهایی و دستیابی به امنیت و سعادت در این دو کشور و در منطقه است.

جنایاتی که دولت ها و نیروهای اسلامی در این دو کشور مرتکب شده اند در تاریخ معاصر بی سابقه است و شرایطی که به مردم ایران و عراق تحمیل کرده اند غیر قابل تحمل است. باید با قدرت تمام مارش خود برای پیروزی را ادامه دهیم. ما را در این نبرد، متحد و در کنار خود بدانید.

حزب کمونیست کارگری ایران به شما مردم عراق و همه مبارزین راه آزادی و سعادت صمیمانه درود میفرستد و دست شما در مبارزه علیه اوباش و حکومت های اسلامی در ایران و عراق را میفشارد و برای شما آرزوی موفقیت و پیروزی میکند.

زنده باد اتحاد مردم ایران و عراق برای آزادی و رهایی!
حمید تقوائی
۲۲ آذر ۱۳۹۸
۱۳ دسامبر ۲۰۱۹

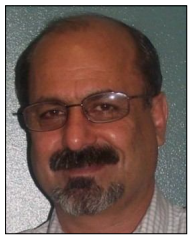
توطئه قومی علیه قیام برای آزادی و برابری!

محسن ابراهیمی

فقط احضار کند؟ واقعا از يك حقوقدان مدافع اسلام حقوق بشری آنهم در نشست "نمایندگان اقوام" انتظاری بیش از این میتوان داشت؟ اما نکته مهمتر: واقعا سران اتحادیه اروپا و گردانندگان این نشست حتی اخبار صبح کشور خودشان رانگه نمیکنند؟ نمی بینند که مردم و در پیشاپیش آنها جوانان در عراق و لبنان و ایران با صدای بسیار بلند دارند میگویند نمیخواهند به نام دین و مذهب و ملت و قوم بر آنها حکومت کنند؟ نمی بینند که این جوانان جان بر کف گرفته اند و علیه حکومت های قومی - مذهبی به پا خاسته اند و حقوق شهروندی شان در يك جامعه آزاد و برابر را میخواهند؟ نمی بینند که قیام کنندگان در لبنان و عراق و ایران اتفاقا و به طور روشن حکومت های مافیایی بر مبنای مذهب و قومیت و ملیت را به چالش میکشند؟

این سران و این گردانندگان لحظه به لحظه خیزش های مردم در منطقه را دنبال میکنند. دقیقا می بینند که اگر اوضاع به همین سیاق پیش برود و آینده این کشورها بدست جنبشی بیافتد که توده ها وسیع مردم را صاحب اختیار زندگی خود کند، آنگاه دست مافیایی رهبران خودگمارده مذهبی و قومی

امروز تا از سرکار برگشتم طبق معمول دنبال اتفاقات جدیدی در ایران بودم. چه چیزی نظرم را جلب کرد؟ گزارشی از دویچه وله. خبر چه بود؟ نشستی تحت عنوان "آینده اقوام ایران" در مقر اتحادیه اروپا در بروکسل. دقت کنید: "آینده اقوام ایران" نه آینده مردم ایران. و مدعوین؟ نمایندگان اقوام (؟) کرد و ترک و ترکمن و عرب و بلوچ! و در کنارشان شیرین عبادی به عنوان حقوقدان و برنده جایزه صلح نوبل! لابد میبرسید شیرین عبادی دیگر در يك جمع این چنینی چه کاره است؟ ایشان نماینده کدام قوم است؟ خوب پاسخ روشن است. ایشان شاخصترین حقوقدان این تز ارتجاعیست که اسلام و شریعت با حقوق بشر و حقوق زنان تناقض ندارد. يك جستجو در گوگل کافیت که بدانید کجا و با چه حرارتی از همخوانی اسلام و حقوق بشر و زنان موعظه کرده است. حضور شیرین عبادی در کنار "نمایندگان اقوام" برای جور شدن جنس است. مخصوصا اینکه بدانید که شیرین عبادی در سخنرانش در همین نشست از دول غرب خواسته است که "اروپا باید حداقل سفیران ایران را در کشورهای اروپایی احضار کند!"

و ملی برای همیشه از زندگی مدرن و آگاه و آزادیخواه و برابری طلب منطقه قطع میشود و بالتبع میدان مانور سیاسی و ایجاد قلمرو نفوذ و سهم بری در رقابتهای منطقه ای و چپاول اقتصادی توسط طبقات حاکم در همین کشورهای غرب با اتکا به همین رهبران کذایی اقوام و مذاهب محدود میشود.

در يك کلام از یکطرف مردم در ایران و لبنان و عراق و منطقه به خیابانها ریخته و میدانها را تسخیر میکنند و جانشان را برای رهایی از مافیاهای قومی و ملی و مذهبی از دست میدهند و از طرف دیگر اتحادیه اروپا میخواهد به این مردم قیام کننده تصویری ملی - مذهبی از سیاست و تحولات سیاسی حقه کند. این صاف و ساده نمیگیرد. شما آب در هاون میکوبید. آنهم در هاونی سوراخ.

۲۳ آذر ۹۸

مردم عراق و لبنان دم ازدها را می کوبند، مردم ایران سر ازدها را

پیروز باد مبارزات همبسته مردم در ایران و عراق و لبنان!

تماس با حزب کمونیست کارگری، ارسال خبر و گزارش، همکاری و عضویت:
تلفن: ۰۰۴۴۷۴۲۵۳۰۴۴۱۴ تلگرام: @s27-mardle

فریاد و آتشفشان غم و خشم را در دنیا منعکس کنید!

مینا احدی

خانواده‌های آسیب دیده برای بررسی ابعاد فاجعه و اعلام دقیق تعداد کشته شدگان، مجروحان و بازداشت شدگان و روشن شدن وضعیت فرزندان مان و هم چنین شناسایی عوامل دست اندر کار این جنایت هستیم.

تا به کی تا چند این همه بازداشت، شکنجه و جنایت؟ ما پیگیرانه داد خواهیم!

فرزندان ما در ایران برای برخورداری از آزادی و زندگی انسانی به خیابان می‌آیند و توسط نیروهای حکومتی به قتل می‌رسند. آخرین مورد اعتراضات مردم ایران در اواخر آبان ماه ۱۳۹۸ بود که در اعتراض به بالا رفتن قیمت بنزین شکل گرفت و مردم جان به لب رسیده که خواهان آزادی و پایان دادن به فقر و تبعیض و بی عدالتی هستند، اعتراض شان را در شهرهای مختلف ایران در خیابان‌ها نشان دادند. پاسخ شان از طرف حکومت نیز شلیک مستقیم گلوله و خفه کردن صدای شان با قطع ارتباط آن‌ها با دنیا از طریق قطع اینترنت بود.

متأسفانه در این اعتراضات صدها نفر به قتل رسیدند و چند هزار نفر بازداشت شدند و هم اکنون زیر شکنجه هستند و حتی به کودکان زیر ۱۸ سال نیز رحم نکرده و بیش از ده کودک کشته شدند.

ما مادران ساکت نمی‌نشینیم. ما مادران و خانواده‌های داغ‌دیده که در طی ۴۰ سال فرزندان مان، جان خود را در راه آزادی و برقراری عدالت از دست داده اند، از مردم شریف و آزاده ایران و جامعه بین المللی می‌خواهیم که روز ۵ دی ماه (۲۶ دسامبر) مصادف با چهل امین روز کشته شدن فرزندان مان، را روز بین المللی ادای احترام به قربانیان آبان ماه اعلام کرده و با برگزاری مراسم یادبود، یک دقیقه سکوت کنیم. یا بهر طریق که می‌توانیم یاد عزیزان مان را گرامی داشته و این جنایات را محکوم کنیم. ما هم چنین خواهان اعزام کمیسر عالی حقوق بشر و گزارش ویژه حقوق بشر سازمان ملل برای بازدید به ایران و تشکیل کمیته حقیقت یاب با حضور و نظارت

جنایت علیه بشریت انجام داده و باید در نهادهای بین المللی محکوم شود.

الان دوره مظاهرات با این حکومت را با این نامه و اسنادی از این نوع باطل اعلام می‌کنیم. مادران فراخوان میتینگ در ۵ دی ماه برابر با ۲۶ دسامبر را داده اند در تمام دنیا به خیابان می‌رویم. اگر در ایران ۱۳۰ شهر در آبان ماه به خیابان حرکت عظیم را تکرار می‌کنیم. ببینید که در ایران هر روز پیکر کشته شدگان در گوشه و کنار خیابانها و یا در رودخانه‌ها پیدا میشود، هزاران نفر اسیرند و صدها زخمی با مرگ دست و پنجه نرم میکنند این اوضاع فوق العاده است و اگر کسانی و افرادی و احزابی در این اوضاع اعلام آماده باش نکرده و دنیا را بر سر حکومت اسلامی خراب نکنند، بهتر است برای همیشه سکوت کنند! بیا خیزیم و به مردم عاصی و رنج کشیده ایران نشان دهیم همه باهم تکلیف این حکومت را روشن خواهیم کرد. بلند شویم و به ندای مادران دادخواه پاسخ مثبت بدهیم.

مینا احدی ۱۷ دسامبر ۲۰۱۹

این نامه از طرف مادران دادخواه است، این نامه از طرف خانواده‌هایی است که عمق فاجعه را با قلب و روح و روان خود لمس کرده اند، این آه مادران و پدران و خواهران و همسرانی است که داغش در ایران را با تمام سبعت اش تجربه کرده اند، این نامه دادخواهی سروهای ایستاده‌ای است که خم نشده و در مقابل جنایت با تمام وجود و با قلبی شکسته ایستاده اند. این یک سند مهم تاریخی در روزهایی است که ایران در آتش می‌سوزد. این نامه را در دنیا بهر طریق ممکن منتشر کنید این صدا را متحدها به گوش دنیا برسانید!

خطاب من به همه ایرانیان در ایران و در دنیا است، خطاب من به احزاب سیاسی به شخصیت‌ها و به همه کسانی است که از اتحاد مردم علیه حکومت اسلامی و از مبارزه متحدها برای انداختن این حکومت حرف می‌زنند. یک امکان عملی کردن این شعارها همین است که این نامه را در دست گرفته و سراغ مقامات کشورهای مختلف بروید، سراغ سازمان ملل و سراغ دادگاه لاهه بروید و بگویید مادران رنج کشیده و فرزند از دست داده فریاد می‌زنند حکومت اسلامی ایران

- ۸ (شهناز اکملی) (مادر مصطفی کریم بیگی - کشته شده در ۶ دی ۱۳۸۸ - دادخواه)
- ۹ (شهین مهین فر) (مادر امیرارشد تاجمیر - کشته شده در ۶ دی ۱۳۸۸ - دادخواه)
- ۱۰ (حوریه گلستانی) (مادر بهنود رضانی - کشته شده در ۲۴ اسفند ۱۳۸۹ - دادخواه)
- ۱۱ (اکرم نقابی) (مادر سعید زینالی - ناپدید شده از ۲۳ تیر ۱۳۷۸ - دادخواه)
- ۱۲ (گل جهان اشرف پور) (مادر اکبر محمدی - کشته شده در ۸ مرداد ۱۳۸۵)
- ۱۳ (مرسده محسنی) (از مادران و خانواده‌های خاوران - خواهر مجتبی محسنی از کشته شدگان شهریور ۱۳۶۷)
- ۱۴ (مادر قانندی و مرسده قانندی) (از مادران و خانواده‌های خاوران - مادر و خواهر صادق که در ۳۱ بهمن ۱۳۶۱ اعدام شد و جواد که به همراه همسرش منیرالسادات هاشمی در ۲۲ مرداد ۱۳۶۲ اعدام شدند)
- ۱۵ (منصوره بهکیش) (از مادران و خانواده‌های خاوران - خواهر زهرا، محمود، محمدرضا - محسن و محمدعلی بهکیش از کشته شدگان دهه ۶۰ و سیامک اسدیان (همسر زهرا کشته شده در ۱۳ مهر ۱۳۶۰)
- ۱۶ (سیمین عیوض زاده) (مادر زنده یاد رشید علی شناس و امید علی شناس زندانی سیاسی سابق - همراه دادخواهان)

۲۲ آذر ۱۳۹۸

خطاب من به همه ایرانیان در ایران و در دنیا است، خطاب من به احزاب سیاسی به شخصیت‌ها و به همه کسانی است که از اتحاد مردم علیه حکومت اسلامی و از مبارزه متحدها برای انداختن این حکومت حرف می‌زنند. یک امکان عملی کردن این شعارها همین است که این نامه را در دست گرفته و سراغ مقامات کشورهای مختلف بروید، سراغ سازمان ملل و سراغ دادگاه لاهه بروید و بگویید مادران رنج کشیده و فرزند از دست داده فریاد می‌زنند حکومت اسلامی ایران جنایت علیه بشریت انجام داده و باید در نهادهای بین المللی محکوم شود.

جمهوری اسلامی مسئول جانباختن کولبرانی است که در میان برف و کولاک در گردنه ته ته گیر افتاده اند

بنا به اخبار منتشر شده بامداد روز ششم ۲۶ آذر ۹۸ (۱۷ دسامبر ۲۰۱۹)، بیش از ۱۰ کولبر در ارتفاعات گردنه "ته ته" به دلیل بارش برف و باران راه را گم کرده اند، تا کنون از سرنوشت آنها اطلاع دقیقی منتشر نشده است.

به میدان آمد باید پاسخی قاطع به این تراژدی انسانی داد.

در سال (۱۳۹۶) دست کم ۲۲۷ کولبر کشته و زخمی شده اند. در سال ۱۳۹۷ بیش از ۲۵۰ نفر از کولبران کشته شده اند و ده ها نفر معلول و از کار افتاده اند. در سال جاری تا کنون بیش از ۲۰۰ کولبر کشته شده و تعدادی بیشتر معلول شده اند. در میان کولبران جوانان تحصیل کرده و بیکار زیادی که هیچ امکانی برای امرار معاش ندارند ناچار به این کار خطرناک شده اند. حتی نوجوانانی که زیر ۱۷ سال دارند جان خود را در این راه از دست داده اند.

مردم کردستان! سازمان های سیاسی در کردستان! در مقابل این جنایات باید اقدامی درخور انجام داد. باید

مردم مبارز کردستان!

روزی نیست که شما خبر کشتار کولبران در مرزهای کردستان را نشنوید. روزی نیست که خبر شلیک نیروهای نظامی جمهوری اسلامی به کارگران کولبر مرزی منتشر نشود. روزی نیست که مرگ این عزیزان خانواده ها زیادی را داغدار نکند. روزی نیست که کولبران در برف و سرما و در اثر سکنه قلبی جان خود را از دست ندهند. برای مقابله با شرایط سختی که به کارگران بیکار که مجبور به کار کولبری هستند باید

کارزار و اقدامات موثر برای نجات کولبران را شروع کرد.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران جانباختن کولبران را محکوم میکند. جمهوری اسلامی مسئول مستقیم کشتن و جانباختن کولبران است. و مردم شهرهای کردستان و مریوان را به اعتراض در محکومیت جانباختن کولبران، فرا میخواند. و از تمامی مردم آزادیخواه و برابری طلب میخواهد که در محکومیت جانباختن کولبران اعتراض کنند. نباید اجازه داد بیش از این کارگران بیکار که از قبل میراث شوم این حکومت به انجام شغل کولبری که سود و ثمره اش را اوباشان حکومت اسلامی بچیب میزنند کشیده شده اند، کشته شوند. کاری بیمه بیکاری شعار و خواست همه کولبران است. با مبارزه متحدانه، با تشکیل شوراها جهت انجام اعتراضات توده ای به جهنمی که حکومت اسلامی بوجود آورده است بمیدان بیایم.

کمیته کردستان

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۶ آذر ۹۸

۱۷ دسامبر ۲۰۱۹

جمهوری اسلامی مسبب جانباختن کولبران

هه ژار علیپور

بنا به اخبار منتشر شده بامداد روز ششم ۲۶ آذر ۹۸، (۱۷ دسامبر ۲۰۱۹)، بیش از ۱۰ کولبر در ارتفاعات گردنه "ته ته" واقع در منطقه هورامان، به دلیل بارش برف و باران راه را گم کرده و تاکنون یکی از آنها با بنام "آزاد خسروی" اهل روستای "نی" از توابع مریوان در اثر سرمازدگی جانش را از دست داده و جسد وی به بیمارستان بوعلی مریوان منتقل شده است. برادر او نیز با بنام "فرهاد خسروی" پیدا شده که وضعیت جسمانی وی نیز بسیار وخیم گزارش شده است. تا لحظه انتشار این خبر، از سرنوشت دیگر کولبران خبری در دست نیست و جستجو برای یافتن آنها ادامه دارد.

همچنین هادی حسینی کولبر جوان نوزده ساله، اهل شهر ربط در مرز روستای بیطوش آلان در شهرستان سردشت نیز به تاریخ ۲۴ آذر ۱۳۹۸، توسط جنایتکاران جمهوری اسلامی به قتل رسید. پدر هادی چند سال پیش فوت کرده بود و همراه با مادرش سرپرستی چهار خواهر کوچکترش را بعهده داشت، یعنی یک جوان نوزده ساله که تنها نان آور یک خانواده بود و بخاطر بدست آوردن لقمه ای نان آماج گلوله آدمکشان جمهوری اسلامی قرار می گیرد و جانش را از دست می دهد.

مرگ بر این حکومت دزد و آدمکش که جز کشتار و جنایت، فقر و بیکاری برای مردم باقی نگذاشته است. ماموران مزدور این رژیم در مرزها بخاطر گرفتن تشویقی یا یک مرغی چند روزه از وحشی ترین نیروهای این رژیم هستند. با سرنگونی کامل این رژیم توان کلیه جنایات و کشتار مردم، کارگر و زحمتکش و توده های آزادیخواه ایران را تک تک سران جنایتکار و آدمکش جمهوری اسلامی در دادگاه های مردمی پس خواهند داد و مورد محاکمه و به مجازات خواهند رسید.

مردم آزادیخواه در کردستان و ایران، نباید به هیچ عنوان سکوت کرد، باید جواب این توحش و کشتار وحشیانه و بی وقفه کولبران توسط جمهوری اسلامی علیه مردم

زحمتکش مناطق مرزی را داد. باید خواهان محاکمه و شناسایی این آدمکشان شد و جمهوری اسلامی را باید وادار کرد تا هرچه زودتر نسبت به کشتار و جنایات علیه کولبران مرزی پایان دهند.

حکومت جمهوری اسلامی مسبب اصلی وجود آوردن کلیه این معضلات، یعنی فقر و بیکاری و تبعیضات می باشند. کارگرانی که برای زنده ماندن و سیر کردن شکم خود و خانواده هایشان از فرط بیکاری و نبود هیچگونه امکانات اولیه شغلی و منابع درآمدزایی بالاجبار به کولبری، که یک انتخاب اجباری و پر ریسک و خطر است روی می آورند. بارها شاهد بوده ایم که چگونه بصورت وحشیانه ای کولبران را آماج مستقیم گلوله و کشتار قرار می دهند و یا در کوهها و ارتفاعات طعمه کولاک و یخبندان می شوند و جانشان را از دست می دهند. مردمانی که از ابتدائی ترین امکانات و شرایط یک زندگی شایسته و انسانی محروم مانده اند برای زنده ماندن می جنگند. اقداماتی که می توان انجام داد اعتراض کردن و فشار آوردن به کاربدستان این رژیم برای پایان دادن به کشتار کولبران و جنایات سازمان یافته دولتی است.

جان باختن «هادی حسینی» و «آزاد خسروی» این دو کارگر زحمتکش را به خانواده هایشان تسلیت میگویم و خود را شریک درد و غم آنان میدانم.

یاد عزیزشان گرامی باد

۲۶ آذر ۱۳۹۸

۱۷ دسامبر ۲۰۱۹

بسیجیان! پاسداران! ارتشیان! افراد نیروهای انتظامی!

آیا دفاع از یک رژیم دزد و جنایتکار و ضد مردمی وجدان شما را آزار نمیدهد؟ حکومتی که شما ننگ خدمت به آنرا پذیرفته اید مورد نفرت عظیم همه مردم است و آشکارا به سراسیمه سقوط افتاده است. بیش از این سرنوشت و آینده خود را به این حکومت منحوس و منفور گره نزنید. به سوی مردم تیراندازی نکنید! سلاحهایتان را به سوی فرماندهانتان برگردانید. از این نیروهای منفور حکومت هرچه زودتر خود را خلاص کنید. تک تک شما زیر نگاه مردم هستید. مردم شما را میشناسند. با سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی، ممکن است برخی سران و آخوندهای میلیاردرش در ویلاهای لوکسشان جایی در یک گوشه دنیا خود را مخفی کنند. اما اکثر شما میمانید و خلع سلاح میشوید و به خاطر جنایاتتان مورد خشم مستقیم مردم قرار میگیرید.

به تبلیغات پوچ مبلغین حکومتی باور نکنید. وجدان خود را داور قرار دهید. تا دیر نشده خود و آینده و خانواده هایتان را از این منجلاب نجات دهید. خود را از این نیروهای کثیف جدا کنید! هنوز دیر نیست. اما زمان چندان ندارید.

زنده باد انقلاب مردم علیه حکومت جنایتکاران!

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۰ آذر ۱۳۹۸، ۱۱ دسامبر ۲۰۱۹

یادداشت‌های هفته / عبدالکپریان

کارت‌هایی که حکومت عراق رو میکند سوخته اند

بر اساس مصوبات قانونی در پارلمان عراق که پیشتر رئیس جمهور این کشور در همین رابطه مهلتی دو هفته ای برای انتصاب نخست وزیر در اختیار داشت، این مدت زمان روز دوشنبه ۱۶ دسامبر پایان می‌رسد. تا کنون هیچ‌یک از احزاب پارلمانی جرئت نکرده اند کسی را برای این پست معرفی کنند. تظاهر کنندگان در عراق پیشتر اعلام کرده بودند که نه تنها به هیچ‌کدام از احزاب حاکم اعتماد ندارند بلکه خواستار کناره گیری آنان از دولت و پارلمان هستند.

اکنون رئیس جمهور برهم صالح در هماهنگی با احزاب پارلمانی میکوشند از طریق دیگری حکومت عراق را از بن بست و بحرانی که در آن گیر کرده است خارج سازد. ترفند حاکمان عراق این است که اعضای احزاب پارلمانی را الگ کنند تا از میان آنان کسی که بقول خودشان کمتر فاسد بوده و کمتر از بقیه هستی مردم را بالا کشیده است برای این پست دست نشان کنند. سپس برای متقاعد کردن مردم معترض، از فرد الگ شده بخواهند که از حزب خود کناره گیری کند تا بلکه مورد رضایت مردم معترض قرار گیرد.

حال پارلمان و رئیس جمهوری سرگرم راه اندازی این سازو کار شده اند.

فعلا این قرعه بنام "محمد شیاع سودانی" که عضو حزب الدعوه به سرکردگی نوری مالکی است و اکنون نماینده پارلمان می باشد در آمده است. بزعم کاربدستان حکومت عراق گویا "محمد شیاع سودانی" در میان مردم معترض "مقبولیت" دارد. محمد شیاع نیز از حزب الدعوه نوری مالکی استعفا داده است تا بلکه حکومت و پارلمان بدین شکل بتوانند این گنجشک را به نرخ قناری به مردم خشمگین و قیام کننده قالب کنند. مردم نیز در واکنش به این دست از تلاشها توسط حکومت گفته اند، احزاب پارلمانی و اعضای آنها از نظر ما کارت‌های سوخته هستند و خواهان کناره رفتن تمامی احزاب پارلمانی و پایان کار حکومت عراق هستند.

مقتدا صدر نیز بیشتر از بقیه پا پیش گذاشته است و فرمان انحلال تمامی نهادی وابسته به جریان صدر بجز سه مورد از آنها را صادر کرده است. احزاب و افراد پارلمانی عراق با این شگردها تلاش میکنند خود را صفر کیلومتر نشان دهند بلکه بتوانند از صافی مردم عبور کرده و قیام و اعتراضات آنان را ساکت کنند.

از ابتدای شروع اعتراضات در عراق، مردم بارها شاهد

توطئه و ترفندهای حکومت عراق، نیروهای امنیتی و افراد مسلح حشد الشعبی، جریان دست ساز و وابسته به جمهوری اسلامی بوده اند. ترور فعالین و سازمان دهنده گان اعتراضات، ربودن و سرنیست کردن آنان و بعضا آزاد کردنشان، از جمله تلاشهایی بوده است بلکه بتوانند به این طریق مردم را خسته و مرعوب کنند.

قالب کردن محمد شیاع سودانی و گماردن او به پست نخست وزیری، از بزیر کشیده شدن و از بحران و بن بست احزاب و دارودسته های حکومت عراق جلوگیری نخواهد کرد. حکم و فرمان قیام و خیزش انقلابی مردم عراق مبنی بر کناره رفتن ساختار حاکم بر این کشور و برچیدن پارلمان و دیگر نهادهای سرکوب قادر است این فرمان را به پیروزی برساند.

۱۴ دسامبر ۲۰۱۹

باید یاد گرفت نقد سیاسی را با نقد سیاسی پاسخ داد نه با محکوم کردن

رحمان حسین زاده کمانتی در مقیاس يك صفحه آ چهار در "محکومیت" به يك ساعت و نیم بحث و نقد حمید تقوایی در انجمن مارکس به شعارهایی در روز دانشجو نوشته و از خود واکنش نشان داده است. تیترو نوشته رحمان حسین زاده نقد حمید تقوایی را برجسته تر میکند.

"حمله حمید تقوایی به دانشجویان و ۱۶ آذر سرخ امسال محکوم است" و آترا با کار ۵۹ و پیکار ۱۱۰ هم مقایسه کرده است. از کار و پیکار فعلا صرفنظر میکنم چون بی ربط تر از آن است که از مدت برخوردار و نگرش رحمان حسین زاده در فراخوان محکوم کردن او از يك نقد سیاسی غافل بمانیم.

حمید تقوایی حق داشت در يك بحث مفصل که تاریخچه ای دارد و بر يك نقد تیز سیاسی، اقتصادی و اجتماعی استوار است و در جریان مراسم ۱۶ آذر مطرح شد بگوید، مکتب را همیشه سرنگون کرد بلکه حکومت را باید سرنگون کرد.

همین را باید خطاب به تیترو و محتوای نوشته رحمان حسین زاده هم گفت که رحمان گرامی يك بحث سیاسی جدی که بسیاری از جمله همان دانشجویان آنرا گوش کرده و یا مطالعه کرده اند را نمیشود محکوم کرد. يك فعال سیاسی حتی اگر عضو يك حزب که خود را کمونیست میدانند هم نباشد میروند آن بحث را بدقت مرور میکنند و با همان استدلال های تاریخی، از نظر اقتصادی، سیاسی و اجتماعی، کم و بیش در همان مقیاسی

که حمید تقوایی برشمرده است نقد میکند نه محکوم؟! متاسفم که این را میگویم واقعا خنده دار است که قادر به نقد يك بحث جدی سیاسی نباشی و در عوض با تهییج احساسات فراخوان به محکومیت آن بدهی.

باز هم حمید تقوایی حق داشت بگوید و بنویسد که در جریان مبارزه علیه رژیم اسلامی آنهم در حالیکه مردم خیز برداشته اند آن حکومت را بزیر بکشند، اپوزیسیون اپوزیسیون شدن لیه تیز بزیر کشیدن حکومت اسلامی را کند میکند. رحمان حسین زاده و تنی چند از موافقان او نه تنها در جبهه در مقابل رجوی و پهلوی گشوده اند بلکه با فراخوان محکومیت يك بحث سیاسی، جدی و تعیین کننده در فضای سیاسی و اعتراضی جامعه، جبهه دیگری علیه کمونیسم کارگری را گشوده اند.

اینجا هم حمید تقوایی حق داشت بگوید که با گشودن چنین جبهه هایی از سوی هر جریان چپ یا راستی، حکومت اسلامی دیگر نیازی به بستن اینترنت ندارد و چرا خوشحال نباشد؟ توصیه اکید من به رحمان حسین زاده این است که پاسخ نقد سیاسی را با نقد سیاسی بدهد. کارگر، دانشجو و مردم سرنگونی طلب با محکوم کردن نقد سیاسی يك بحث بدور کسی جمع نمیشوند بلکه بی مایگی فراخوان دهنده به محکوم کردن را در خواهند یافت.

اگر حزب رحمان حسین زاده در قدرت باشد و هر کس بیاید همین نقد حمید تقوایی را رو به بخشی معینی در جامعه مطرح کند چه سرنوشتی در انتظارش خواهد بود؟

سخنان حمید تقوایی در نقد برخی شعارها که توسط تعدادی از دانشجویان در مراسم های ۱۶ آذر بلند کرده بودند، شامل حال فراخوان رحمان حسین زاده که هنوز اطلاعیه "در محکومیت" حمله" حمید تقوایی به دانشجویان و ۱۶ آذر سرخ را نوشته بود نیز میشود.

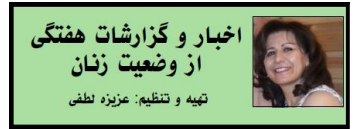
اظهار نظر رحمان حسین زاده در رابطه با نقد حمید تقوایی از جنس همان شعار سرنگون باد نئولیبرالیسم است. همانگونه که يك مکتب را نمیشود سرنگون کرد يك بحث سیاسی و نقدی بر مبحث "سرنگونی نئولیبرالیسم" را هم نمیشود با محکوم کردن بزیر کشید.

این یادداشت را خطاب به رحمان حسین زاده نوشته ام چرا که خط و متد او و حزیش بر همین پایه استوار است و کاریش نمیشه کرد، بلکه این یادداشت را رو به آن تعداد از دانشجویانی که شعار سرنگونی نئولیبرالیسم را بدست گرفتند و همزمان بجای نمایندگی کردن خواستها و شعارهای کارگران و مردم "نان، کار، آزادی، اداره شورایی"، علیه کل حکومت اسلامی، در قامت اپوزیسیون اپوزیسیون هم ظاهر شدند نوشته ام. این یادداشت را خطاب به دانشجویانی که نقد حمید تقوایی را شنیده و یا خوانده اند و اطلاعیه "محکومیت"

این نقد از سوی رحمان حسین زاده را هم مطالعه کرده اند نوشته ام که بگویم همانگونه که يك مکتب فکری اقتصادی را نمیشود سرنگون کرد، نقد سیاسی را هم نمیشود محکوم کرد. باید یاد گرفت نقد سیاسی را با نقد سیاسی پاسخ داد نه با محکوم کردن.

۱۴ دسامبر ۲۰۱۹

حمایت مردم در ایران از قیام برحق و عمیقاً سیاسی - انسانی مردم در عراق و بویژه پاکسازی نیروهای نظامی تحت حمایت جمهوری اسلامی در عراق خود نیز بخش مهم از تقویت و حمایت‌های فرا کشوری و بین المللی است که اعتماد مردم قیام کننده را هزار برابر بیشتر کرده در صف بندی علیه حاکمان جنایتکار در عراق قیام آنها و مبارزاتشان را استوار و تقویت میکند.

عاطفه رنگریز سکوت نخواهم گرد

اردوی کار: عاطفه رنگریز در پستی اینستاگرامی از روزهای آزادی موقت، آبان ۹۸، کشته‌شدگان و احکام پرونده هفت تبه و روز کارگر نوشته است. متن یادداشت عاطفه به شرح زیر است:

شش ماه در زندان گذشت، محصور در دیوارهای سیمانی و تنفس در فضای مسموم بی‌عدالتی و شنیدن صدای زنانی که هرگز نشنیده بودم، و پس از آزادی به قید وثیقه بخشی از خود را نزد آنها جا گذاشتم.

سرخوشی حاصل از به آغوش کشیدن خویشاوندان و رفقایم با خیر مرگ دو عزیز، دیری نیاید و عرق سردی بر تنم نشست. و در این اوضاع و احوال با از دست دادن کار و خانه و کاشانه، و اشک‌ها و دلواپسی‌های مادرم تصور آزادی از آنچه که در ذهنم نقش بسته بود متفاوت شد.

و بعد اعتراضات آبان از راه رسید و پاییز خونین تمام رویای بهار آزادی مرا فرو ریخت. با بار سنگین وثیقه دوستی که به من اعتماد کرده بود، زندگی من در لبه‌ی مرگ و آزادی می‌لغزید؛ صدای اعتراضاتی که با کشتار و دستگیری همراه شد؛ فریاد مطالبه معیشت و زندگی شایسته که انگار صدای خودم بود، پاسخش گلوله شد و زخم و دستبند و تهدید.

در این میان، رسانه‌های رسمی می‌گفتند «اعتراض حق همه است و مردم می‌توانند معترض باشند.» در پس این جمله با خود فکر می‌کردم که آیا تجمع کاملاً مسالمت‌آمیز روز کارگر در مقابل مجلس حق مردم نبوده است؟ کدام اعتراض از نظر آنها برحق است؟ چگونه می‌تواند اعتراض حق ما باشد که نصیریم، زندانی نشویم و... سپس در میانه‌ی بوی خون و مرگ در خیابان و آزادی موقت از زندان مشغول کارهای ابتدایی برای زندگی بودم که خبر صادر شدن احکام پرونده هفت تبه و بازداشتیان روز کارگر به گوشم رسید: پنج سال برای هر ۱۱ نفر. احکامی که معنایی فراتر از پنج سال زندانی ما یازده تن دارد؛ این حکم یعنی هرگونه اعتراضی، خشونت علیه دولت و تعرض به آن تلقی می‌شود و پاسخ‌اش از سوی دولت مرگ است. این حکم یعنی ساکت کردن هر صدایی که بخواهد از زیست خود بگوید و خواستار تغییر باشد. این حکم یعنی با نام مردم، مردم را به صلابه می‌کشند و هدف گلوله قرار می‌دهند. این حکم یعنی تایید مرگ صدها تن در خیابان آن هم با خیالی آسوده. این حکم یعنی قوه قضاییه، مجریه و مقننه هم، دست هستند تا دست بر گلوگاه ما بگذارند و ماشه را بکشند. این حکم یعنی خفه می‌کنیم و می‌توانیم.

از اینرو تصمیم گرفتم سکوت نکنم و تا نفس در سینه دارم بگویم، بنویسم و دست‌هایم را مشت کنم. زیرا بیشتر آبان ماه تکلیف را مشخص کرده بود که کسی که موضوع نگردد و سکوت کند هم‌دست است با کسانی که ماشه را می‌کشند و تق! پس اگر نظاره‌گر باشی، پویا بختیاری رضا نیسی، محسن محمد پور، نکیته اسفندانی و... را تو کشته‌ای و خودت را نیز هم، تق! پس اگر سکوت کنی دستت به خون صدها جوان در خیابان آغشته است، تق! پس اگر سکوت کنی جامعه‌ی مدنی و تغییر را کشته‌ای، تق! پس اگر خفه خون‌بگیری تو زندگی را کشته‌ای، تق!

نه، من سکوت نخواهم کرد، خواه در دیوارهای تنگ زندان، و خواه در این زندان بزرگتر که نامش را «آزادی» گذاشته اند. من در برابر هر تق که به گوشم می‌رسد موظفم که دست خود را به نشانه‌ی زنده بودن تکانی دهم و کاری کنم. در برابر هر تق مرگ نغمه‌ی آزادی سر خواهم داد و سر خم نخواهم کرد در برابر صدای تیز بلندگو که به کرات می‌گوید: مرگ! خوب می‌دانم تاریخ به ما بدهکار است و ما سهم‌مان را از تاریخ نگرفتیم، به درازای تاریخ کارگر و زن بودن سهم خود را می‌خواهم و سهم تمام سته‌دیدگان این سرزمین بلا خیز را.

مطلبی از سیده قلیان و ممنوع الملاقات بودن

خواهرم اتنا داتمی ماهاسات ممنوع‌الملاقات است. خانواده او هر هفته با امیدها و آرزوهایشان به زندان اوین می‌روند، اتنا هر هفته برای ملاقات آماده می‌شود، ظاهر خستگی اش را پشت خنده‌های مخفی می‌کند تا دل پدر و مادرش نشکند، اما بی هیچ دلیلی او را از دیدار با خانواده‌اش محروم می‌کنند. یک بار بازجوهای سپاه به بند نسوان آمدند. در دفتر ریاست اتنا را خواستند. اتنا گفت کارشان غیر قانونیست و از دیدار با آنها امتناع کرد. اتنا برای پدرش تلفنی موضوع را شرح داد، پدر رنج دیده اتنا گفت: چطور میشود که به من و مادرت که از دلتنگی‌ها داریم جان میدهم ملاقات با تو را ممنوع کرده اند، اما بازجوها هر زمانی که دلشان خواست میتوانند به بند نسوان بیایند و تو را ببینند. مگر ما چه گناهی مرتکب شده ایم؟

از اهواز که به تهران منتقل شدم، خانواده ام با وجود مسافت طولانی، هر هفته از خوزستان به تهران می‌آمدند. هر چقدر هم اصرار میکردم حداقل یک هفته در میان بیایید گوششان به این حرفها بدهکار نبود. پدرم میگفت اگر دلت میخواهد من از دلتنگی بمیرم بگو که یک هفته نیایم. زمانی که اهواز بودم وقتی مکان بازداشتهم از اطلاعات به زندان تغییر پیدا کرد، تمام شبهای عید پدر و مادرم و طهورا و مهرا درب زندان میخواستند. میگفتند اینطور حس نزدیکی

بیشتری با تو میکنیم. اینقدر که تکرار کردند که روز سیزدهم فروردین (تعطیل رسمی) ریاست زندان مجبور شد به آنها اجازه ملاقات بدهد. وقتی به قرچک منتقل شدم و در سالن ملاقات درگیر شدم، خانم مسئول رو به من گفت که ممنوع‌الملاقاتی! پدرم همانجا روی زمین افتاد، ۱۴ شب با مادرم در زندان داخل ماشین میخوابیدند. در جواب اعتراض ماورین گفته بودند خانه ما اینجاست، ما را هم بازداشت کنید تا به دخترمان نزدیکتر باشیم. در زندان اوین هر وقت از این کارهای خانوادهم عصبی میشدم اتنا مرا در آغوش میکشید و میگفت، بین سپیده دنیای پدر مادرا همین است، با عشق مبارزه میکنید و گاه با همان غلط‌های امالییشان در دلنوشته هایشان، با همان امیدهایشان، پیشروتر از همه ما در صفوف مبارزه هستند. بعد باهم از دلتنگیهای پدر و مادرمان گفتیم. از طبیعتترین و حداقلترین حقشان که ملاقات با جگرگوشه شان است و از آنها با بیرحمی تمام سلب شده گفتیم و گریه کردیم، گفتیم بخاطر صبرمان، صبرشان خندیدیم.

اتنا به تازگی مجدداً به سه سال حبس محکوم شده است و همچنان ممنوع‌الملاقات است و همچنان ما میگوییم از گلوی خانواده هایمان حداقل دستانتان را بردارید. اما کوه گوش شنوا؟

محکومیت عاطفه رنگریز و مرضیه امیری توسط دادگاه تجدید نظر تهران

روز شنبه ۲۳ آذر، دادگاه تجدیدنظر استان تهران، احکام عاطفه رنگریز و مرضیه امیری، دو تن از بازداشت‌شدگان ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر را صادر و به وکلای مدافع آنها ابلاغ کرد. بر اساس این احکام عاطفه رنگریز و مرضیه امیری دو تن از بازداشت‌شدگان روز جهانی کارگر توسط شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر استان تهران به ریاست قاضی احمد زرگر هر کدام به ۵ سال حبس قطعی محکوم شده‌اند.

شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران به ریاست قاضی محمد مقیسه، در شهریورماه امسال عاطفه رنگریز را به ۱۱ سال و ۶ ماه حبس تعزیری و ۷۴ ضربه شلاق و مرضیه امیری را به ۱۰ سال و شش ماه حبس تعزیری و ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم کرده بود.

اسید پاشی

بر اساس اخبار منتشر شده، عصر روز ۲۴ آذر، مادر و دختری در شهر سقز توسط یک نفر که سوار بر موتور بوده است از پشت سر مورد حمله قرار داده و بر روی این مادر و دختر اسید پاشیده است. آنان به کمک مردم سریع به بیمارستان منتقل میشوند. خوشبختانه آسیب عمیق نبوده است. اما آثار روحی و روانی این حمله با اسید بدون تردید تا آخر عمر باقی

خواهد ماند. زنان در جامعه ایران هیچ امنیتی ندارند. حکومت اسلامی و قوانین ضد زنش، سنتها و قوانین مردسالارانه را تقویت و گسترش میدهد. امنیت حق هر شهروند است! امنیت زنان در جامعه و آزادی زن معیار يك جامعه برابر و آزاد خواهد بود. با سرنگونی این حکومت قرون وسطایی میتوان به این نکبت اسلامی و قوانین ضد زن پایان داد.

فتوا مراجع اسلامی در کردستان عراق و واکنش زنان در برابر این فتوا

اخیرا مراجع اسلامی در کردستان عراق فتوا صادر کردند که زنان در کردستان عراق اجازه ندارند بدون مرد محرم از منزل خارج شوند. در همین فتوا که توسط فسیل‌های تاریخ بشری صادر شده گفته شده است، زنان حق ندارند تنها سوار تاکسی شوند. در همین رابطه این مردگان مومیائی قرن حاضر که توسط دولتها تقویت و بجان جامعه و بخصوص نیمی از شهروندان که زنان هستند، انداخته میشوند. این اوپاش اسلامی ضمن تهدید زنان در نهایت بیش‌ترمی زنان را مورد توهین و تحقیر قرار دادند.

تشکلهای زنان و همچنین زنان در کردستان عراق ساکت ننشسته و در مقابل این رفتار توهین آمیز به زنان نشستگی برگزار کردند. در این نشست بیانیه ای نیز صادر نموده و در کنفرانس خبری به اطلاع عموم مردم و همچنین مسئولین رساندند. ضمن اینکه خواهان محکومت از جانب دولت شدند، خواستار شدند، تا این مراکز ارتجاع فتوای سرپا توهین و تحقیر به زنان را پس بگیرند! دست مذهب از زندگی زنان و مردم کوتاه باید گردد!

فراخوان مادران جان باختگان برای ۵ دی

تعدادی از مادران و بستگان جان باختگان سیاسی در ایران که فرزندان و نزدیکانشان در چهل سال گذشته توسط حکومت اسلامی به قتل رسیده اند، در فراخوانی ۵ دی را به عنوان روز ادای احترام به کشته شدگان آبان ماه اعلام کرده و از مردم خواسته اند به هر طریقی می توانند در این روز جنایات حکومت را محکوم کنند.

در این نامه تاکید شده است که مادران جان باختگان چهل سال حکومت جمهوری اسلامی پیگیرانه برای دادخواهی به مبارزه ی خود ادامه خواهند داد. متن این نامه با مقدمه ای از مینا احدی در همین شماره نشریه ایسکرا منتشر شده است.*

اطلاعیه های خبری حزب

کارگران آذربای ۴ مدیر کارخانه را بیرون کردند

روز ۲۲ آذر کارگران آذربای با تجمع در مقابل دفتر مدیریت چهار نفر از مدیران را به دلیل سیاستهای ضد کارگری آنها، از کارخانه بیرون کردند. کارگران به حراست اولتیماتوم داده اند که در صورت ورود این چهار مدیر اجرایی به شرکت با اعتراضات وسیع آنان رو به رو خواهند شد.

در جریان اعتراضات اخیر کارگران آذربای نیروهای سرکوب حکومت با حمله به کارگران معترض در درون کارخانه و محاصره آنان، به خودروهای آنان و شیشه های کارخانه آسیب وارد کرده و تعدادی از کارگران را مورد ضرب و شتم قرار داده و تعدادی را هم بازداشت کرده بودند. اما کارگران آذربای با ادامه اعتراضاتشان توانستند همکارانشان را از بازداشت آزاد کنند. کارگران همچنین مجبور شدند بصورت جمعی خساراتی که توسط پلیس به خودروهای همکارانشان وارد شده است را جبران کنند. اکنون شورای اسلامی کارخانه این نهاد دست ساز حکومتی با بیشرمی تمام پیشنهاد کسز حقوق کارگران بخاطر خسارت به کارخانه را داده و مدیران مذکور این پول را از حقوق کارگران کسر کرده اند. اعتراض کارگران به شوراها اسلامی و مدیران زورگو است.

یک خواست فوری کارگران جمع شدن بساط شورای اسلامی از کارخانه است. اعتراض کارگران به دزدی های پشت پرده تحت عنوان خصوصی سازیها و نامشخص بودن وضعیت شغلی خود و عدم دریافت دستمزدهای پرداخت نشده شان است. این کارگران در همین رابطه در آبانماه نیز تجمعات بسیاری برپا کردند و با مارش در وسط خیابان شهر و سردادن سرود "زیر بار ستم نمیکنیم زندگی، جان فدا میکنیم در ره آزادی" صدای اعتراضشان را به اختلاس ها و دزدی ها و کل توحش و بردگی حاکم اعلام داشتند. کارگران آذربای در جریان مبارزات آبانماه خود عملاً شوراها اسلامی را از مقابل حرکت اعتراضی خود کنار زده و با خنثی کردن توطئه های تفرقه افکنانه آنها متحدانه مبارزاتشان را به جلو بردند و نمایندگان خود را انتخاب کردند.

آذربای یک کانون داغ اعتراضات کارگری است. یک نقطه برجسته اعتراضات آنان همبستگی مبارزاتی آنان با کارگران هپکو و دیگر کارخانجات در شهر اراک است که در وضعیتی مشابه بسر میبرند و بخاطر آن بارها تجمع و اعتراض داشته اند. ده ها کارخانه در آذربای اراک با مسائل مبارزاتی مشترک، بستر مناسبی برای رفتن بسوی اعتصابات سراسری در این شهر است.

حزب کمونیست کارگری ضمن اعلام حمایت از مبارزات کارگران آذربای مردم شهر اراک و همه کارگران را به حمایت وسیع از خواستها و مبارزات این کارگران فرا میخواند.

پیش بسوی ایجاد شوراها
پیش بسوی اعتصابات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۳ آذر ۹۸، ۱۴ دسامبر ۲۰۱۹

اعتصاب بیش از ۱۸۰۰ کارگر بیمانکاری پتروشیمی مارون و دو اعتراض دیگر

روز جمعه ۲۲ آذرماه بیش از ۱۸۰۰ کارگر بیمانکاری

پتروشیمی مارون در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر در اعتراض به قراردادهای موقت برده وار کاری و عدم اجرای وعده های داده شده، دست از کار کشیدند. این کارگران به تبعیض بین کارگران قراردادی و رسمی و پرداخت مزد نابرابر در برابر کار یکسان اعتراض داشته و این سیاست را در جهت ایجاد تفرقه در صفوف کارگران و گسترش قراردادهای موقت و به خطر انداختن ایمنی شغلی همه کارگران میدانند.

روز چهارشنبه ۲۰ آذر تعدادی از کارگران متروی شهر اهواز که تحت مسئولیت شرکت کیسون (از بیمانکاران مجری ساخت قطار شهری اهواز) کار میکنند، در اعتراض به پرداخت نشدن ۲۰ ماه حقوقشان دست به راهپیمایی از چهارراه نادری به سمت خانه امام جمعه اهواز زدند. کارگران شعار میدادند: "مشکل ما حل نشه هر روز همین بساطه"، "مترومونو نساختن پولامونو بردن". در روز قبل از آن نیز این کارگران در مجاورت ساختمان سازمان قطار شهری تجمع داشتند.

صبح روز جمعه شماری از پرستاران دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در اعتراض به طرح قاصدک و عدم پرداخت کارانه و اضافه کاری آنها طی ۹ ماه گذشته ماه مقابل استانداری این شهر تجمع کردند.

پیش بسوی تشکیل شوراها
پیش بسوی اعتصابات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۳ آذر ۹۸، ۱۴ دسامبر ۲۰۱۹

تجمع هزار کارگر اخراجی فولادین ذوب آمل و دو خبر اعتراضی دیگر

۱۰۰۰ کارگر اخراجی فولادین ذوب آمل (فذا) در اعتراض به بلا تکلیفی شغلی و تشدید فشار اقتصادی بر زندگی و معیشت خود از اوایل آبان ماه هر روزه در مقابل نهادهای مختلف استان مازندران تجمع کرده و خواستار بازگشت به کار خود هستند. این کارگران بین ۶ تا ۱۶ سال سابقه کار دارند. به گفته کارگران در اواسط مهرماه سال جاری کارخانه فولادین ذوب آمل با ۱۶۰۰ کارگر تعطیل شد و روز اول آبان ماه با ۶۰۰ کارگر فعالیتش را دوباره از سر گرفت و ۱۰۰۰ کارگر آن همچنان بیکار هستند و خواست فوری آنها بازگشت به کار است. همزمان با راه اندازی کارخانه در روز اول آبانماه کارگران فولادین ذوب آمل همراه با خانواده هایشان مقابل کارخانه تجمع کرده و بر بازگشت فوری خود به سر کار پای فشردند.

روز ۲۵ آذر شماری از کارگران فضای سبز شهرداری کوت عبدالله در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدهایشان از مهر ماه مقابل ساختمان استانداری خوزستان تجمع کردند. به گفته کارگران دست کم ۵۰ نفر در بخش فضای سبز شهر مشغول کارند و همواره با معضل تعویق پرداخت دستمزدها روبرویند.

از روز ۱۷ آذر، کارگران مجتمع معادن مس تکنار بردسکن در استان خراسان در اعتراض به تعویق پرداخت ۴ ماه دستمزد خود دست از کار کشیدند.

پیش بسوی ایجاد شوراها
پیش بسوی اعتصابات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۵ آذر ۹۸، ۱۶ دسامبر ۲۰۱۹

بازنشستگان دوم دی تجمع اعتراضی برپا میکنند

بازنشستگان برای پیگیری خواستها و مطالباتشان برای ساعت ده صبح دوم دیماه به تجمع در مقابل مجلس و سازمان برنامه فراخوان به تجمع داده اند. این فراخوان از سوی انجمن صنفی بازنشستگان کشوری و پیشکسوتان آموزش و پرورش پارک شهر اعلام شده است و قبل از آن نیز گروههای دیگری همچون اتحاد بازنشستگان از برگزاری تجمع در هفته اول دیماه خبر داده بودند. در رابطه با فراخوان بازنشستگان به تجمع در دوم دیماه شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران طی اطلاعیه ای خبری اعلام کرده است که به زودی برنامه حمایتی خود از این فراخوان را منتشر خواهد نمود.

یک موضوع مهم اعتراض بازنشستگان لایحه بودجه دولت و اختصاص صرفاً ۱۵ درصد به حقوقهای چند بار زیر خط فقر آنان، با وجود افزایش چند برابری قیمت هاست. در بیانیه های بازنشستگان و معلمان با اشاره به لایحه بودجه دولت به تدارک تهاجمی بیشتر به زندگی و معیشت کل جامعه و پایین تر آمدن سطح زندگی مردم از خط فلاکت کنونی هشدار داده شده است. این چنین است که بازنشستگان و معلمان در سراسر کشور برای مقابله با تعرض حاکمین به زندگی شان اعلام میکنند که ایستاده اند و دست به مقابله میزنند.

محور اعتراض بازنشستگان و معلمان، اعتراض به فقر، به گرانی، به دستمزدهای چند بار زیر خط فقر، به تبعیض و نابرابری و به حقوقهای نجومی و بساط دزدی ها و اختلاسهاست. اینها همه از جمله محورهای مهم خیزش آبان ماه بود.

خواستههای بازنشستگان عبارتند از: اجرای قانون خدمات کشوری به نحوی که حقوقها به بالای خط فقر هشت ملیونی افزایش یابد، درمان رایگان برای همه، تحصیل رایگان برای همه کودکان، تامین مسکن مناسب، حق تشکل، حق تجمع، حق رسانه بدون هرگونه امنیتی کردنی و آزادی فوری و بدون وثیقه معلمان زندانی، کارگران دریند و تمامی زندانیان سیاسی، پایان دادن به امنیتی کردن و پرونده سازی ها، پایان دادن به اختلاس ها و بازگرداندن پولهای به سرقت رفته به صندوق های بازنشستگی.

بعلاوه بازنشستگان طی بیانیه هایشان اعتراض خود را به سرکوبگری های حکومت اسلامی در خیزش آبان ماه اعلام داشته و ضمن محکوم کردن کشتار صدها نفر از مردم، بر آزادی فوری و بدون قید و شرط همه دستگیرشدگان تاکید کردند. حزب کمونیست کارگری از خواستها و مبارزات بازنشستگان قاطعانه حمایت کرده و همه کارگران، معلمان، دانشجویان و بخشی های مختلف جامعه را به حمایت وسیع از تجمع دوم دیماه فرا میخواند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری
پیش بسوی ایجاد شوراها
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۶ آذر ۹۸، ۱۷ دسامبر ۲۰۱۹

تلفن و ای مایل آدرس تماس با سردبیر

Tel: 00358405758250

E-mail: abdolgolpartan3@gmail.com

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!